



"În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaş, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutaşul, răspunzând, I-a zis: **Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperişul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea.** Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: **Nici în Israel n-am găsit atâta credință.** Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutaşului: **Du-te, fie fie după cum ai crezut! Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.**" (Matei 8, 5-13)

Astăzi, Hristos este Cel întâmpinat de dragostea sutaşului, care mijlocește pentru sluga lui. O dragoste care are același caracter de fond cu dragostea Tatălui, Care L-a trimis pe Fiul Său, Unul-Născut, ca să moară pentru noi. **E dragostea născută din durerea de durerea celui de lângă tine.**

Un cetățean roman, ostaș al imperiului care subjugase neamul lui Israel - oricum, **un asupritor - se roagă pentru sluga lui** (Mt 8, 6). Fisura se făurise prin intrarea în lume a Dumnezeuului Iubirii, a Dumnezeuului Care este Iubire. **Sutaşul acesta se deșartă de slava sa**, se revărsa de slava lui (cum ar zice Părintele Stăniloae) omenească, **umplându-se de iubire**, de dragoste născută din durere. Și aceasta, dinaintea Celui Care, "chip de rob luând", El Însuși Se deșartă de slavă (Filip 2,7), **ca să umple lumea de slava smereniei Sale.** De aceea se entuziasmează Dumnezeu înaintea sutaşului. **Înțelege că nu a venit degeaba**, că deja harul pe care fapta Întrupării Sale îl revărsă peste lume mișcă lumea, o restaurează. Că raiul își culege deja oamenii, dintre care sutaşul are ceva deosebit. Prin el, "neamurile" ("goimi", cum i-ar zice evreul) sunt apte să vibreze la Dragostea întrupată.

Se entuziasmează Hristos pentru că, El Însuși aflat în slujba Tatălui Care L-a trimis în lume și a Cărui voie o caută în permanență, află un alt sutaş, care, **deși pus peste o sută de oameni, nu cere biruințe în bătălii** sau arginți făuriți din mită, **nici vitejie** peste a celorlalți, ci, preînchipuind parcă sau, mai bine spus, pre-implinind parabola cu Păstorul cel Bun, **caută mai întâi (din exact o sută de oi) pe oaia cea slăbănogită**, pierdută prin valea morții, fără de care turma nu i-ar mai fi întregă.

Ciudată predispoziție la unul care n-ar trebui să pună prea mare preț pe soldați, câtă vreme noile cuceriri ale Imperiului îi ofereau un rezervor de înlocuiri posibile. Exact această predispoziție entuziasmează pe Hristos. Anume aceea a celui **care caută pe oaia cea pierdută, semn că-l doare inima de oi, că nici una nu-i este indiferentă.**

Putem bănui orice. Că bătălii făcute împreună îi uniseră pe cei doi. Că vor fi împărțit arșița zilei și frigul nopții; că, poate, altădată, în vreo bătălie omenească, sluga îl salvase pe sutaş. Oricum, o prietenie bărbătească pare că-i unește și-i aduce dinaintea lui Dumnezeu. Fie acestea toate adevărate și tot merită sutaşul cinstea pomenirii în Evanghelie, căci **toate acestea l-au unit nu doar cu sluga sa, ci și cu Stăpânul cel Mare, Care este Hristos.** Taina nevăzută a prieteniei cu Hristos. Ea se face vădită și aici. Că nu pot fi prieteni decât bărbații de același cin, de aceeași tărie spirituală. **Și sutaşul are ceva din Hristos în el**, din această dragoste durută, născută din durere. Această dragoste care, că toate iubirile adevărate, este foarte atentă la toate amănuntele, dragostea discretă și suavă care, atingând acum boala, moartea (căci **orice boală are ceva de moarte în ea**), o învinge, cu boala pe boală călcând, înainte de a călca cu moartea pe moarte.

Așa este mereu cu Hristos! Vibrează mereu la ceea ce-și află al Său în noi, în fiecare dintre noi în parte. La rănilor noastre făcute pentru El și pentru Evanghelia Sa - mai întâi -, dar și la rănilor care ne-aseamănă cu rănilor pe care El le poartă de dragul nostru. Un sutaş roman, dușman și fals stăpân al lui Israel, scos din anonim prin gesturi atât de firești, atât de necesare totodată pentru ca Hristos să nu fie lăsat în anonimul istoriei. **El, omul de alt neam, făcându-se poarta de aur intrării noastre în harul lui Hristos!** Toți ceilalți, de alt neam decât iudeu, prin modul de a fi al sutaşului, ne facem frați ai lui Hristos, mijlocitori ai vindecării celor de lângă noi.

Să luăm aminte dar! **Azi, în Capernaum și oriunde se vestește Evanghelia aceasta, Hristos Se bucură! Aflat-a în sutaş prieten de nădejde! Aflat-a oare și în noi?**

www.crestinortodox.ro - Pr. Lect Univ. Dr. Constantin Necula

Nu doctoriile și unsoarele vindecă: ci Dumnezeu. Dumnezeu vindecă, fie nemijlocit prin cuvântul Său, fie mijlocit prin leacuri - după credința omului. Nici un leac din lume nu poate stârpi boala fără puterea, prezența și cuvântul lui Dumnezeu.

Slavă Dumnezeului Celui Viu pentru fără de număr tămăduirile Sale asupra credincioșilor Săi prin cuvântul Său cel puternic, din vremurile trecute și din ziua de astăzi.

Ne închinăm sfântului și puternicului Său cuvânt, cu care zidește iarăși, vindecă bolnavii, ridică pe cei căzuți - toate în Iisus Hristos Fiul Său cel Unul-născut, Domnul și Mântuitorul nostru și în puterea Sfântului Duh.

Cu oștile îngerilor și ale sfinților ne închinăm Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, Treimea cea deoiființă și nedespărțită, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin".

www.cuvantul-ortodox.ro - Sfântul Nicolae Velimirovici, "Predici", Ed. Ileana, Bucuresti

Numai atâta mângâiere putem aduce între oameni, câtă amărăciune putem bea în locul celor ce vrem să-i mângâiem.

Părintele Arsenie Boca



2 iulie - Sfântul Voievod Ștefan cel Mare

Astăzi, Biserica Ortodoxă Română îl cinstește pe Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, domnitorul mușatin căruia, pentru sfințenia faptelor sale, poporul român de pretutindeni îi înalță, din adâncul conștiinței sale, un prinos de mulțumire și recunoștință.

„**Atletul creștinătății**”, așa cum l-a numit papa Sixt al VI-lea, a luptat pentru apărarea dreptei credințe,

menire pe care a considerat-o sfântă și pentru care și-ar fi dat oricând viața, așa cum arăta în scrisoarea pe care o adresa în 25 ianuarie 1475 tuturor principilor creștini ai Europei, după biruința dobândită împotriva turcilor, la Podu-Înalt, lângă Vaslui.

În cei 47 de ani de domnie, Ștefan a ctitorit 44 de biserici și mănăstiri pentru războaiele purtate. Ctitoriile erau apoi înzestrate cu pământuri și împodobite cu Sfinte Evanghelii și cărți, cu epitafuri și veșminte, cu cădelnițe și sfeșnice de aur.

Dreptcredinciosul Voievod a pus numeroasele victorii nu pe seama iscusinței minții sale ci, cu smerenie, pe seama voii și puterii lui Dumnezeu, care i-a stat mereu alături. Prin numărul mare de mănăstiri și biserici zidite, atât în Moldova cât și în Muntenia, Transilvania și Muntele Athos, Sf.Ștefan a fost **nu numai apărător, ci și mărturisitor al credinței creștine.**

L-a avut ca **duhovnic și sftnic pe Sfântul Cuvios Daniil Sisastrul**, de la care a învățat să fie un om al înțelepciunii și dreptății, al iubirii și iertării: „*Te-am iertat și toată mânia și ura am alungat-o cu totul din inima noastră*”, scria voievodul, adresându-se boierului său, Mișu, unul din cei care participaseră la uciderea părintelui său.

Ștefan a murit pe data de 2 iulie 1504, cronicarul amintind că „*l-au îngropat țara cu multă jale și plângere la mănăstire la Putna care era de dânsul zidită. Atâta jale era de plângeau toți, ca după un părinte al lor*”.

Vorbind despre sfințenia voievodului Ștefan cel Mare, pr. prof Constantin Coman amintea, în articolul "Dreptcredinciosul domnitor Ștefan cel Mare și Sfânt sau despre criteriile sfințeniei", publicat la Editura Bizantină:

„*O anumită parte a intelectualității noastre - mereu aceeași - face alergie la auzul numelui Domnitorului Ștefan cel Mare, mai ales când acestuia îi este asociată sfințenia, recunoscută de Biserica Ortodoxă Română cu câțiva ani în urmă prin hotărârea Sfântului Sinod care, de fapt, a pecetluit o cinstită pe care poporul bincredincios român a acordat-o dintotdeauna bravului domnitor. O anumită presă care revendică pentru sine rigoarea, obiectivitatea și corectitudinea a atacat verdictul popular prin considerații care trimit mai curând la suficiența de sine, trufie și dispreț, vorbind despre "calitățile" de bătaș și vărsător de sânge ale domnitorului și de alte aspecte care ar viza moralitatea acestuia (...) Atunci când pun în discuție problema sfințeniei lui Ștefan cel Mare, intelectualii în discuție fac dovada unei **incorecte cunoașteri a conceptului de sfințenie** așa cum este el perceput în Biserica Ortodoxă. Mentalitatea ai cărei exponenți sunt cei în cauză operează cu o accepție puțin deformată a sfințeniei, socotind că aceasta ține de performanțele mai ales morale ale unui om. (...) Mântuitorul Hristos limpezește odată pentru totdeauna aceste lucruri, deschizând ușa Împărăției cerurilor vameșilor, tâlharilor, desfrânatelor etc. Sfintele Evanghelii ne arată foarte clar că **nu cei dreپți, ci cei păcătoși se apropiiau de Hristos și tot aceștia sunt cei care-L primesc și-și oferă șansa împărțirii de puterea Sa dumnezeiască. Cei dreپți, sau mai curând cei care se considerau dreپți se închid asfixiant în limitele proprii și în propria logică și Îl resping pe Hristos cam cu aceleași argumente cu care resping contemporanii noștri sfințenia lui Ștefan cel Mare.***”

De asemenea, cronicarul spune că „*după moartea lui până astăzi îi zic Sfântul Ștefan Vodă (...), pentru lucrurile lui cele vitejești, la care nimeni din domni, nici mai înainte, nici după aceea, n-au ajuns*”.

<https://doxologia.ro>



8 iulie - Sfântul Mare Mucenic Procopie (+303) (Sfântul pomenit la slujba cununiei)

S-a născut la Ierusalim dintr-un tată creștin și o mamă păgână. La început el **s-a numit Neania**. După moartea tatălui, mama lui l-a crescut în duhul idolatriei romane. Când împăratul Dioclețian l-a trimis pe Neania la Alexandria cu scopul de a îi ucide pe creștini, pe drum **lui Neania i s-a întâmplat cele ce i s-a întâmplat Sf.Pavel pe drumul Damascului.**

Atunci viața marelui comandant Neania s-a schimbat cu desăvârșire. A poruncit executarea unei cruci întocmai cu aceea pe care o văzuse, și în loc să pornească împotriva creștinilor, a pornit împotriva agarenilor, care atacau Ierusalimul. Adus înaintea curții, Neania **și-a lepădat centura militară**, însemn al înaltului lui rang. A fost torturat, apoi aruncat în temniță. Acolo Hristos a venit la dânsul, l-a botezat, și i-a dat numele de **Procopie**. Într-o zi la ferestruica celulei lui s-au arătat **douăsprezece femei** care i-au zis: „*Și noi sîntem roabe lui Hristos*”. Și ele au fost prinse și aruncate în aceeași temniță. Sf.Procopie le-a învățat credința în Hristos și **le-a pregătit pentru luarea cununilor muceniciei** (motiv pentru care Sf.Procopie împreună cu Sfinții Constantin și Elena, este pomenit la Slujba Cununiei). După aceasta, cele douăsprezece fecioare au fost chinuite, și torturate la rîndul lor. Văzînd mucenicia și curajul lor, **mama lui Procopie a venit și ea la credința în Hristos**, și astfel toate cele treisprezece femei au fost omorîte. Fiind dus la eșafod, **s-a rugat pentru toți săracii, sărmanii, scăpătații și nenorociții**, pentru toți orfanii și toate văduvele, și mai cu seamă pentru Sfânta Biserică Ortodoxă. **A primit semn din cer că rugăciunea lui a fost ascultată**, și și-a pus cu bucurie capul sub sabie.

<https://sfantulnicolaevelimirovici.wordpress.com>

Programul săptămânii 2 iulie – 9 iulie 2017

Duminică	02 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slugii sutașului) și parastas Pr.Ion Ionescu
Duminică	02 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș
Luni	03 iulie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marți	04 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	05 iulie	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	06 iulie		
Vineri	07 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	07 iulie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	08 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	08 iulie	17 – 18	- Vecernia duminicii a V-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	09 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea demonizaților din Gadara) - Pr.Ticu
Duminică	09 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu